

Bha i rànaill 's laogh ri gualainn,
Fear a bhuanaich air a chat dhubh.

'S ann an sud a bha 'n ceol-gàire,
Aonghas a gal 's an cat an sàs ann,
M' athair ga 'bhualadh 's ga 'shràiceadh
Gus 'n do chaill e slàint' an earraich.

Bha bho dhonn is i ri eibheach;
'S dh' eirich Anna mach 'sa leine;
Thoisich mo mhathair ri eibheach,
"A Mhic-Coinnich thig an t-astar s'?"

"Na 'm biodh agamsa fios fàidhean
Toiseach an earraich so thàinig,
Bhiodh do ghunna le do bhàlla
'Dol a sàs an airnean bhraidean!"

Thainig Mac-Coinnich air faire,
Thoisich e ri 'g eibheach, "A Mhairi,
C'àit 'eil mi cluimntinn na straecean?
Ga 'm bualadh air clarsach bhraidean!"

Cha bu shugradh no ceol gàir' e,
Ged bha mise ri 'g radh sud,
'S e bh' ann cuis namhais ghrànda
'Tighinn air fàileadh bà gu dorus.

'S iomadh duine bha ri éideachd,
Nach robh faicinn gnìomh na béisd ud;
M' athair ga 'bhualadh le céine,
'S mo mhathair ag éibheach "Tachd e!"

Nuair theid Murchadh ann an ordugh
'Dheanadh seanachas mu'n chat dhomhsa.
Gheibh e briogais, 's gheibh e brogan,
'S gheibh e cota 'bhios san fhasan.